P6_TA-PROV(2006)0279

Süüria: inimõiguste rikkumised

Euroopa Parlamendi resolutsioon Süüria kohta

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Süüria kohta, eriti 8. septembri 2005. aasta resolutsiooni[1];

– võttes arvesse Euroopa - Vahemere piirkonna assotsiatsioonilepingut, mille osalised on Euroopa Ühendus ja Süüria, eriti selle artiklit 2, milles sätestatakse, et osaliste sise- ja välispoliitika lähtub demokraatia põhimõtete ja põhiõiguste austamisest ning moodustab olulise osa lepingust;

– võttes arvesse 28. novembri 1995. aasta Barcelona protsessi deklaratsiooni ja selle rõhuasetust inimõiguste edendamisele;

– võttes arvesse Euroopa - Vahemere piirkonna parlamentaarse assamblee Euroopa Parlamendi eesistumise 2005. aastal poliitilist prioriteeti, nimelt suurendada inimõigustealast dialoogi partnerriikide parlamentidega;

– võttes arvesse komisjoni teatist pealkirjaga " Euroopa-Vahemere partnerluse kümnes aastapäev: Tööprogramm järgmise viie aasta väljakutsetega toimetulemiseks (KOM(2005)0139), eriti eesmärki keskenduda teemadele nagu inimõiguste kaitse;

– võttes arvesse oma 27. oktoobri 2005. aasta resolutsiooni läbivaadatud Barcelona protsessi kohta[2];

– võttes arvesse ELi poliitikasuuniseid kolmandatele riikidele surmanuhtluse kohta (1998), piinamise ja muu julma, ebainimliku või väärikust alandava kohtlemise või karistamise kohta (2001), ning ELi suuniseid inimõigusteteemaliste dialoogide kohta (2001) ning inimõiguste kaitsjate kohta (2004);

– võttes arvesse ELi eesistuja 19. mai 2006. aasta avaldust hiljutiste arreteerimiste kohta Süürias;

– võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikli 11 lõiget 1 ja EÜ asutamislepingu artiklit 177, mis sätestavad inimõiguste edendamise ühise välis- ja julgeolekupoliitika ühe eesmärgina;

– võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5,

A. arvestades Euroopa Liidu ja Süüria vaheliste poliitiliste, majanduslike ja kultuuriliste sidemete tähtsust;

---

[1] Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0340.

[2] Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2005)0412.

B. arvestades, et praeguse presidendi Bashar al-Assadi võimuletulek äratab Süürias uusi lootusi ning on aidanud kaasa Süüria poliitilise süsteemi avanemisele, milles aastaid on domineerinud Baath-partei;

C. arvestades, et Euroopa Parlament ja tema president on juba mitmeid kordi sekkunud Süüria vanglates kinnipeetavate parlamendiliikmete vabastamise eesmärgil ning arvestades, et Euroopa Liidu eesistuja kutsus 19. mail 2006 Süüria valitsust üles täielikult austama sõna- ja kogunemisvabadust, mis on kaitstud Süüria poolt 1969. aastal ratifitseeritud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelises paktiga;

D. arvestades, et pärast petitsiooni allkirjastamist Süüria-Liibanoni vaheliste suhete parandamiseks ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1680 valguses oli 2006. aasta mais teatatud mitme tsiviilisikust aktivisti arreteerimisest ja piinamisest, sealhulgas eriti advokaat Anwar al Bunni ja kirjanik Michel Kilo, samuti muud isikud, nagu näiteks Khalil Hussein, doktor Safwan Tayfour, Mahmoud ´Issa, Fateh Jammous, professor Suleiman Achmar, Nidal Derwiche, Suleiman Shummor, Ghalem Amer, Muhammad Mahfud ja Mahmoud Meri'i ning hiljuti Yasser Melhem ja Omar Adlabi;

E. arvestades, et inimõigustega seotud juhtumitele spetsialiseerunud advokaat Anwar Al Bunni arreteeriti Damaskuse tänavatel vahetult enne seda, kui ta pidi asuma Euroopa Liidu rahastatava inimõiguste keskuse direktori ametisse;

F. arvestades, et 2005. aasta novembris teatasid Amnesty International ja Human Rights Watch praegu oma vaadete väljendamise eest eluaegse vanglakaristusega silmitsi seisva rahumeelse aktivisti Kamal Al -Labwani arreteerimisest ja võimalikust piinamisest;

G. arvestades, et Süüria võimud on teadete kohaselt viimase kahe kuu jooksul samuti arreteerinud hulgaliselt ajakirjanikke ja tsiviilühiskonna aktiviste;

H. arvestades, et nimetatud arreteerimislaine on otsene kättemaks 12. mail 2006. aastal levitatud ja ligikaudu 500 isiku poolt allkirjastatud petitsioonile, milles kutsuti üles Liibanoni ja Süüria vaheliste suhete normaliseerimisele; arvestades, et tegemist on Süüria ja Liibanoni haritlaste ning inimõiguste kaitsjate ühisalgatusega, mis on esimene omataoline petitsioon, ning millel on väga eriline tähtsus;

I. arvestades, et eelmisel aastal väljendas ÜRO inimõiguste komisjon muret seoses inimõiguste valitsusväliste organisatsioonide registreerimise ja vaba tegutsemise takistamisega Süürias ning seoses inimõiguste kaitsjate hirmutamise ja tagakiusamisega;

J. arvestades, et Süüriat juhitakse 43 aastat tagasi kehtestatud erakorraliste õigusaktide alusel, millega on harjutud õigustama inimõiguste rikkumist;

1. õhutab Süüria võime viivitamatult vabastama kõiki aktiviste, keda peetakse kinni Süüria-Liibanoni vaheliste suhete parandamisele kutsuva petitsiooni allkirjastamise eest;

2. lisaks kutsub Süüria võime üles vaatama uuesti läbi kõik poliitvangide juhtumid ja viivitamatult vabastama kõik siseveendumuste pärast kinnipeetavad vangid ning tagama et:

- kinnipeetavaid koheldakse hästi, et neid ei piinata ega kohelda muul moel halvasti;

- kinnipeetud või vangistatud isikutele võimaldatakse viivitamatult, regulaarselt ja piiranguteta kohtuda oma advokaatide, arstide ja pereliikmetega;

3. kutsub Süüria võime üles ratifitseerima piinamise ja muul julmal, ebainimlikul või alandaval viisil kohtlemise või karistamise vastast konventsiooni;

4. toetab tugevalt ELi eesistuja 19. mai 2006. aasta avaldust ELi nimel seoses hiljutiste arreteerimistega Süürias;

5. rõhutab, et inimõiguste austamine on mis tahes tulevase ELi-Süüria vahelise assotsiatsioonilepingu oluline osa ja kutsub Süüriat üles austama oma kohustusi Barcelona protsessi raames ning kooskõlas Euroopa naabruspoliitikaga;

6. taaskinnitab vajadust, et komisjon ja nõukogu annaksid samuti endast parima, et tagada, et Süüriaga sõlmitav veel allkirjastamata assotsiatsioonileping viiks inimõiguste paranemisele Süürias;

7. kutsub komisjoni üles hindama igal aastal Süüria inimõiguste olukorda ja Süüria vastamist Euroopa - Vahemere piirkonna assotsiatsioonilepingu kohustustele ning esitama aruande oma järelduste kohta Euroopa - Vahemere piirkonna partnerluse raames;

8. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning Süüria valitsusele ja parlamendile.